

Zbirka medijskih objav
JAVNI SKLAD RS ZA KULTURNE DEJAVNOSTI,
09. 02. 2012 do
14. 02. 2012

Število objav: 12
Tiskani mediji: 6
Splet: 4
Radijske postaje: 2
Televizijske postaje: 0
Teletekst: 0

Spremljane teme:
Adamičeva pomlad
Javni sklad RS za kulturne dejavnosti
Kulturna šola
Linhartovo srečanje

Seznam objav v zbirki:

		Naslov	Iskreč uvod ob komedijskih strunah	
Zaporedna št. 1	Medij; Doseg	Novi glas; 0	Stran: 6	Površina: 274 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 09. 02. 2012		
Stran v zbirki 4	Avtor	Koršič Iva		
	Teme	Linhartovo srečanje		

		Naslov	Zlato plaketo je prejel dr. Mirko Cuderman	
Zaporedna št. 2	Medij; Doseg	Novi glas; 0	Stran: 16	Površina: 328 cm ²
	Rubrika / Datum	Aktualno, 09. 02. 2012		
Stran v zbirki 5	Avtor	M.T.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	FOTO: Dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča zaigrali najmlajšim	
Zaporedna št. 3	Medij; Doseg	Lokalno.si (Splet); 0		
	Rubrika / Datum	Lokalno aktualno, 11. 02. 2012		
Stran v zbirki 7	Avtor	J.A.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Revije pevskih zborov Zgornjega Posočja	
Zaporedna št. 4	Medij; Doseg	Primorski val; 0	09:00	Trajanje: 3 min
	Rubrika / Datum	Regijske novice, 13. 02. 2012		
Stran v zbirki 8	Avtor	Mrak Špela		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	Prešernovih nagrad ne podeljujejo le v Cankarjevem domu	
Zaporedna št. 5	Medij; Doseg	Radio 1; 117000	14:30	Trajanje: 1 min
	Rubrika / Datum	Novice, 13. 02. 2012		
Stran v zbirki 9	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Kulturna šola		

		Naslov	FOTO: Začetek Krakarjevih dnevov	
Zaporedna št. 6	Medij; Doseg	Radio Krka (Splet); 0		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 13. 02. 2012		
Stran v zbirki 10	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

		Naslov	JAVNI NASTOP v počastitev 100. obletnice rojstva skladatelja Bojana Adamiča	
Zaporedna št. 7	Medij; Doseg	Si21.com (Splet); 83000		
	Rubrika / Datum	Novice, 13. 02. 2012		
Stran v zbirki 12	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Adamičeva pomlad		

	Naslov	Trdne korenine ljubiteljske kulture		
Zaporedna št. 8	Medij; Doseg	Bistriške novice; 0	Stran: 5	Površina: 401 cm ²
	Rubrika / Datum	Ostalo, 14. 02. 2012		
Stran v zbirki 16	Avtor	Topolovec M. Vida		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Prevajalka, ki čuka avtorje za rokav		
Zaporedna št. 9	Medij; Doseg	Dnevnik; 118000	Stran: 14	Površina: 683 cm ²
	Rubrika / Datum	Kultura, 14. 02. 2012		
Stran v zbirki 18	Avtor	Krkoč Sandra		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Prevajalka, ki cuka avtorje za rokav		
Zaporedna št. 10	Medij; Doseg	Dnevnik.si (Splet); 205280		
	Rubrika / Datum	Ostalo, 14. 02. 2012		
Stran v zbirki 20	Avtor	neznan avtor		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Srečanje otroških folklornih skupin		
Zaporedna št. 11	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 19	Površina: 35 cm ²
	Rubrika / Datum	Koroška, 14. 02. 2012		
Stran v zbirki 23	Avtor	A. Č. K.		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

	Naslov	Njeni rdeči maki		
Zaporedna št. 12	Medij; Doseg	Večer; 127000	Stran: 20	Površina: 346 cm ²
	Rubrika / Datum	Pomurje, 14. 02. 2012		
Stran v zbirki 24	Avtor	Eöry Silva		
	Teme	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti		

KCLB ZSKP Iskrivi smeh na ustih vseh

Iskreč uvod ob komedijskih strunah

Na mrzlo, vetrovno nedeljsko popoldne, 5. februarja 2012, se je v veliki dvorani Kulturnega centra Lojze Bratuž v Gorici začel *Iskrivi smeh na ustih vseh*, niz veseloiger ljubiteljskih odrov, ki ga, letos sicer v bolj okrnjeni obliki, štirinajsto leto zapored prirejata Kulturni center Lojze Bratuž in Zveza slovenske katoliške prosvete v pustnem času, da bi veselo ozračje gledalci doživeli tudi ob gledanju humorističnih komedijskih vsebin. Uvod v srečanja s smehom so prireditelji letos zaupali igralcem dramskega odseka PD Štandrež, ki so prešerno vstopili v 47. sezono neprekinjenega delovanja, v glavnem uglašene na komedijski žanr, v katerem so se izkazali kot zelo spretni izvajalci. Pred skoraj popolnoma zasedeno dvorano KCLB so uprizorili komedijo *Cvetje hvaležno odklanjamo* ameriških avtorjev Normana Barrasha in Carrolla Moorea v natančno izdelani režiji Jožeta Hrovata, ki je dal predstavi uravnoteženost in s tem pravi ritm v sodobni sveže delujoči podobi. V njej so poseben poudarek dobili tudi drobni prizori, ki se dogajajo "v mislih pro-

tagonista", čigar življenje pogujejo hipohondrski strahovi, le ti pa res ne poznajo časovne omejitve: pojavljajo se danes, kot so se v preteklosti. Kot na premieri in reprizi (28. in 29. januarja 2012) v domači dvorani v Štandrežu so tudi na goriški ponovitvi

ti udeležili režiserjeve napotke in s tem polnokrvno posebili nastopajoče dramske like. Predstava se je na velikem odru KCLB razživila in se bo še bolj na ponovitvah, ki si bodo gotovo sledile po bližnjih in daljnih slovenskih odrih, kamor bodo

Slovenije, zamejstva in tujine, na finalni del katerega - med sedem najboljših skupin - se je že kar nekajkrat uvrstil štandreški dramski odsek, ki je brez vsakega dvoma najboljša ljubiteljska gledališka skupina v "zamejstvu". To je dokazal tudi z najnovejšo odsko

Ivan Jedrlič in Matej Klanjšček (foto DP)

postavitvijo, v kateri bodo ob nadaljnjih ponovitvah igralci pridobili še večjo sproščenost in suverenost v razpletanju vsebine.

Iskrivi smeh bo v četrtek, 9. februarja 2012, ob 20. uri ponudil v ogled predstavo Cesarjeva nova oblačila, v izvedbi III. B razreda Nižje srednje šole Ivan Trinko iz Gorice v režiji Božidarja Tabaja in pod mentorskim vodstvom Maje Brajkovič. Isti večer bo tudi nagrajevanje natečaja Mladi oder, ki ga že dolgo vrsto let razpisujeta Slovenska prosveta iz Trsta in Zveza slovenske katoliške prosvete.

Zadnje srečanje letošnje ljubiteljske gledališke ponudbe v KCLB bo v nedeljo, 4. marca 2012, ob 17. uri, ko bo Dramska družina SKPD F. B. Sedej iz Števerjana uprizorila igro Limonada slovenica Vinka Moderndorferja v režiji Franka Žerjale, premiera katere bo v Sedejevem domu v Števerjanu v soboto, 18. februarja 2012.

Iva Koršič

igralci dramskega odseka doživeli dolg aplavz navdušenih gledalcev. Ti so se med uro in štirideset minut trajajočo predstavo večkrat prepustili sproščujočemu smehu ob dobro stkanem besedilu, v katerem se oglašajo tudi strune črno obarvanega humorja, in ob dobro zgrajenih likih, pri orisu katerih so štandreški komedijan-

igralce kot vselej spremljali vestni zakulisni sodelavci. V nedeljo si jo je ogledal tudi Marko Bratuš, selektor srečanja ljubiteljskih gledaliških skupin Severne Primorske. Ta vsakoletna prireditev daje možnost ljubiteljskim igralcem se potegovati za udeležbo na **Linhartovem srečanju** - Festivalu ljubiteljskih gledaliških skupin

Podelitev nagrad Javnega sklada Republike Slovenije

Zlato plaketo je prejel dr. Mirko Cuderman

V sredo, 25. januarja 2012, je Javni sklad Republike Slovenije za kulturne dejavnosti podelil najvišja priznanja in s tem nagradil izjemne dosežke na področju kulturnih dejavnosti. Vest nas je še posebej razveselila, ker je zlato plaketo za življenjsko delo prejel tudi v našem zamejskem prostoru dobro znani duhovnik, muzikolog, zborovodja in profesor dr. Mirko Cuderman. To priznanje za njegovo delo na področju ljubiteljske zborovske kulture je, to lahko mirno rečemo, povsem zaslužno! Že med vojno je še kot najstnik v rojstni fari nadomestil organista, ki je bil deportiran, nato je vstopil v bogoslovje in se spet ukvarjal z glasbo. Bil je učenec Stanka Premrla. Po posvetitvi in enoletnem kaplanskem delu ga je ljubljanski nadškof poslal na Dunaj, da bi se glasbeno izobrazil.

Po diplomi leta 1960 se je vrnil v Ljubljano in začel svoje delovanje najprej v stolnici, kjer je leta 1969 postal regens chori; hkrati pa je predaval cerkveno glasbo na Teološki fakulteti. Leto prej je ustanovil zbor Consortium musicum, ki je večkrat nastopal tudi na Goriškem in je izvajal izredno zanimive programe, večkrat tudi zahtevna vokalno-instrumentalna dela svetovnih avtorjev, ki so prav po Cudermanovi zaslugi doživela v Sloveniji prve izvedbe. Podobno velja tudi za slovenske avtorje; tako je med drugim izvedel tudi zelo zanimivo latinsko mašo goriškega skladatelja dr. Jakončiča in opero Tolminski punt Ubalda Vrabca. S tem zborom je dr. Cuderman posnel kar 23 plošč, med njimi zelo uspešne božične ali Marijine pesmi, ki so jih razmnožili v več deset tisoč izvodih. Nekaj let je vodil

Komorni zbor RTV Slovenija, ob osamosvojitvi Slovenije pa je dal pobudo za ustanovitev Slovenskega komornega zbora, ki je edini profesionalni pevski zbor v Sloveniji, in postal njegov programski direktor in umetniški vodja. Za deset let, vse od leta 2000, pa je bil tudi umetniški vodja Slovenskega okteta. Največja zasluga letošnjega dobitnika zlote plakete JSKD je, da se je vedno zavzemal za oblikovanje kar se da zanimivih sporedov. To je počenjal z vsemi zbori in skupinami, ki jih je vodil. Tudi kot profesor na Akademiji za glasbo v Ljubljani, kjer je predaval zborovsko literaturo, izvajalsko prakso in dirigiranje, je vedno skrbel za temeljito seznanjanje slušateljev s svetovno, a tudi slovensko zborovsko literaturo. Zavzel se je tudi za ustanovitev oddelka za cerkveno glasbo.

Kot so izrecno poudarili ob podelitvi nagrad, sta njegova zasluga, da je s Slovenskim komornim zborom posnel zbirko *Musica sacra slovenica* na 30 zgoščenkah z več kot 600 skladbami ter *antologijo slovenske zborovske glasbe* na 56 zgoščenkah s 1250 skladbami, s čimer je ustvaril celovit, muzikološko utemeljen in avtentično izveden pregled slovenske sakralne in posvetne zborovske glasbe.

Prav tako so poudarili, da "njegova brezkompromisna zavezanost najvišjim umetniškim standardom je pripeljala do izjemnih poustvaritev, ki so navdihovale mnoge druge pou-

stvarjalce. Njegov prispevek na področju zborovske ter vokalno-instrumentalne glasbe je enkrat in nepovljiv". Doktorju Mirku Cudermanu, ki je vedno z veliko pozornostjo in posluhom za razmere in potrebe prihajal s svojim zborom Consortium musicum v naše zamejstvo ali na poletne seminarje Zveze cerkvenih pevskih zborov iz Trsta, naj zato ob tem lepem priznanju iz srca čestitamo in se z njim veselimo. S svojim delom nas je vse obogatil in nam dal doživeti veliko lepih trenutkov ob poslušanju svetovno znanih skladateljev ali del naših slovenskih ustvarjalcev, ki jih je v svojem več kot 60 let trajajočem delu rad in na vrhunski ravni poustvarjal z zbori, ki jih je vodil.

V dopolnitev vesti pa naj dodamo še, da so srebrne plakete

JSKD prejele nekatere osebnosti, ki so v zamejskem prostoru prav tako poznane in uveljavljene. Med temi je režiser **Marjan Bevk** za uspešno kulturno udejstvovanje doma in v zamejstvu, saj ga poznamo tudi kot zvestega sodelavca Beneškega gledališča, o katerem je naš list že pisal, naslednji nagrajenec za razvijanje kulturnega sodelovanja med Slovenci v zamejstvu je kulturni delavec iz Šentajna v Rožu **Hanzi Weiss**, **Marija Ahačič Pollak** pa je bila nagrajena za ustvarjalno in uspešno razvijanje vokalne glasbe zunaj matične domovine, *Daliborka Podboj* za ustvarjalno in pedagoško delo na področju sodobnega plesa in *Josip Zupan* za organizacijsko in pedagoško delo na področju kulturnih dejavnosti. Zlati znak **JSKD** za izjemne dosežke na področju literarne dejavnosti pa je šel **Nataši Kramberger**, avtorici romana *Nebesa* v robidah, s katerim je konec leta 2010 osvojila evropsko nagrado za književnost, ki jo podeljujejo Evropska komisija, Evropska federacija knjigotržcev, Svet evropskih pisateljev in Federacija evropskih založnikov.

M. T.

FOTO: Dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča zaigrali najmlajšim

[Komentiraj](#) [Natisni](#) [Objavi](#) [Objavi](#) [Buzz](#) [Všeč mi je](#)

11.2.2012 | 08:00

"Spoštovane gospe in gospodje, pred nami je tekmovanje za kraljico Spodnjega Gozda!" Tako se je začela predstava z naslovom Zala – mala zelena gosenica, ki so jo najmlajšim in njihovim staršem ter babicam in dedkom v ivanškem kulturnem domu odigrali dijaki Srednje šole Josipa Jurčiča iz Ivančne Gorice. V letu medgeneracijskega sodelovanja so predstavo, ki je nastala po knjižni predlogi Dragice Šteh (sama avtorica je napisala tudi scenarij in se podpisala pod režijo), podprli: Srednja šola Josipa Jurčiča, Vrtec Ivančna Gorica, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Občina Ivančna Gorica.

Zgodba govori o mali prijazni gosenici, kateri so se gozdne živali posmehovale, ko se je prijavila na lepотно tekmovanje, saj so vsi razen sončnice menili, da nima niti najmanjše možnosti za zmago. A na koncu je dobro premagalo hudobijo in hinavščino, gosenica se je spremila v metulja in zmagala.

J. A., Foto: Matej Šteh

[< nazaj](#)

Galerija

Revije pevskih zborov Zgornjega Posočja

RA PRIMORSKI VAL, 13.02.2012, REGIJSKE NOVICE, 09.00

Da je zborovsko petje v porastu in razcvetu, je minuli konec tedna dokazalo več kot 25 posoških zborov in vsakič polna dvorana poslušalcev, ki so obiskali tri koncerte revije pevskih zborov Zgornjega Posočja, ki jih vsakoletno pripravlja Javni sklad Republike Slovenije, Območna izpostava Tolmin.

ŠPELA MRAK: Revija pevskih zborov Zgornjega Posočja se je od petka do nedelje odvijala na dveh lokacijah, dvakrat v Kinogledališču v Tolminu ter nedeljski koncert v kobariškem Kulturnem domu. Sobotni koncert je bil iz Bovca v Tolmin preložen zaradi nepredvidljive zapore ceste, ki je onemogočil avtobusni prevoz pevcev na Bovško. Vseeno so bile, kot rečeno, vse tri dni kulturne dvorane povsem polne ljubiteljev negovane zborovske pesmi, ki so v programih 25 zborov prisluhnili petju več kot 500 pevcev in pevk. Zastopanost zborov je bila enakomerno razporejena po Posočju, veliko zasedb, med njimi tudi tri nove, ki so se na reviji predstavile prvič, prihajajo s Tolminske. Novinci so bili fantovski Kvartet Karik pod vodstvom Miloša Lebana, vokalna skupina petih deklet iz Baške Grape Flance pod vodstvom Anje Kavčič ter Dekliški pevski zbor Pueri Cantores s sicer daljšim stažem delovanja, ki jih vodi Barbara Kovačič, jih pa doslej na reviji še nismo slišali. Vse dni je revijo strokovno spremljala Maja Cilenšek, ki je po vsakem koncertnem večeru z umetniškimi vodji opravila razgovore in jim svetovala glede nadaljnjega dela. Na splošno je po zaključeni reviji ocenila, da zbori v Posočju zelo dobro delajo.

MAJA CILENŠEK: Vsi trije večeri so bili na visokem nivoju kvalitetnem, tako da res je bil užitek spremljat vse tri, vse tri večere. Ne morem nobenega posebej izpostaviti, res so bili vsi fino.

MRAK: Vsak zbor, ki je na reviji nastopil, ima opazno funkcijo v kraju, kjer deluje, zato je bil nabor zborov izredno pester. Od najstarejšega, ki letos obeležuje 60 let delovanja, Moški pevski zbor Golobar iz Bovca, najmnogičnejšega Moški pevski zbor Poljubinj, pa do zanimivih mladih sestavov kot je Ženski pevski zbor Znamenje iz Volč ali Vokalna skupina Snežet, ter do visoko kvalitetnih sestavov, med katerimi je zbor Musica viva Tolmin ter seveda Oktet Simon Gregorčič Kobarid, ki je revijo v nedeljo v Kobaridu z raznolikim programom tudi zaključil. Strokovna spremljevalka revije Maja Cilenšek je pozdravila tudi ambiciozno delo mladih skupin, ob enem pa izrazila skrb glede kvantitete zasedb:

CILENŠEK: Mogoče me malce skrbi to, ker se mi zdi, da se mladi predvsem rajši vključujejo v neke male zasedbe, ki so nekako omejene, tudi programsko dolgoročno, ne, da pa bi se postavil nek res konkreten, močen, zelo močen zbor mešani, recimo, da je več pevcev noter, to nekako se mi zdi, malo me skrbi, če bo to se zgodilo, ne, v bodoče, ker nekako se mi zdi, da mlajši raje v neki intimi bolj muzicirajo.

MRAK: Vsekakor se zborovstvo na Primorskem strmo vzpenja, ob enem pa ni lahko zdržati niti v zlati sredini kvalitetnih zborov, je še dejala Cilenškova, saj zbori dajejo veliko poudarka na izobraževanju in sledenju modernim smernicam, prav pri tem pa prihaja med zbori do velikih razlik.

Prešernovih nagrad ne podeljujejo le v Cankarjevem domu

RADIO 1, 13.2.2012, NOVICE, 14:30

Prešernove nagrade ne le v Cankarjevem domu, ampak tudi na sodraški osnovni šoli. Na sodraški osnovni šoli od slovenskem kulturnem prazniku podelijo šolske Prešernove nagrade. Letos so svoje učence nagradili že šesto leto zapored. Komu in za kakšne dosežke se nagrade podeljujejo, nam je pojasnila ravnateljica.

RAVNATELJICA SODRAŠKE OSNOVNE ŠOLE: Podeljujemo jih učenkam in učencem devetega razreda za njihove kulturne dosežke in za njihov prispevek v času osnovnošolskega izobraževanja na področju kulturnih dejavnosti. Ti učenci so bili aktivni tako na šolskih kot na občinskih in drugih prireditvah. Letos je šolske Prešernove nagrade prejelo 13 devetošolcev. To so bili izjemni učenci, ki so se izkazali kot recitatorji, pevci, igralci, povezovalci programa.

NOVINAR: Učenci, ki bodo v letošnjem šolskem letu zaključili osnovnošolsko izobraževanje so tudi pomembno prispevali k temu, da je sodraška osnovna šola v letu 2011 dobila naziv **Kulturna šola**.

Regija 07 - Semič Vir: Radio Krka 13.2.2012 9:25:04 1 komentarja

FOTO: Začetek Krakarjevih dni

46 2

Sinoči je kulturno društvo Orel iz Semiča v kulturnem centru v Semiču pripravilo že 9. tradicionalni koncert ob Krakarjevih Devih in ob mesecu kulture.

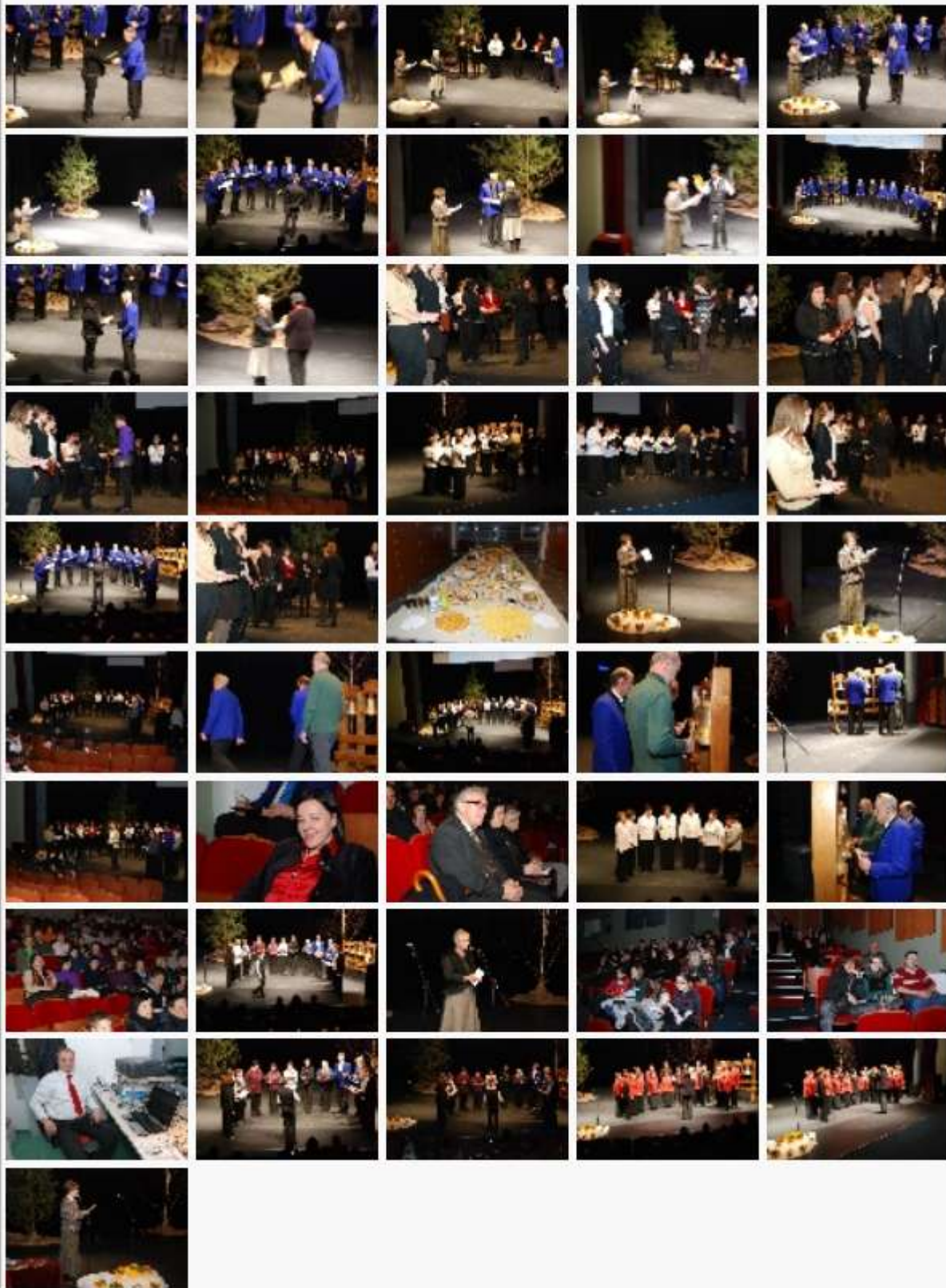
Kot vemo je Lojze Krakar velik slovenski pesnik in Semičar s katerim so Semičani zelo ponosni. Zato vsako leto v mesecu februarju se v Semiču organizira vrsto kulturnih prireditev. Tako v Semiču sta dva kulturna društva in v počastitev rojaka se odvije vrsto prireditev. Včeraj zvečer je kulturno društvo Orel organiziralo že 9. koncert pevskih zborov in pritrkovalcev. Helena Vukšinič, vodja Območne izpostave JSKD Črnomelj je podelila Galosova priznanja posameznikom za dolgo sodelovanje pri pevskih zborih.

ZVOČNI MATERIAL

▶ Predsednica KD Orel Marija Stariha o Krakarjevih dnevih

▶ Helena Vukšinič iz JSKD Črnomelj o priznanjih

SLIKOVNI MATERIAL

Konservatorij za glasbo in balet LJ.

JAVNI NASTOP v počastitev 100. obletnice rojstva skladatelja Bojana Adamiča

13.02.2012

V tem tednu bodo potekale tri zanimive prireditve v okviru projekta ob 100. obletnici rojstva skladatelja, aranžerja, dirigenta in fotografa Bojana Adamiča.

13.2.2012 ob 19.30 - Narodni dom Celje

Pihalni orkester Celje bo v okviru godbeniškega projekta Adamičeva pomlad na Valentinovem koncertu zaigral skladbe B. Adamiča.

15.2.2012 ob 12.00 - Emporium, Ljubljana.

Otvoritev razstave fotografij pustnih mask Bojana Adamiča, gostujoče razstave Pokrajinskega muzeja Ptuj Ormož iz leta 2003. Na otvoritvi bo o razstavi spregovoril njen soavtor, doc. dr. Aleš Gačnik iz Fakultete za turistične študije Turistica, Univerza na Primorskem, skladbe Bojana Adamiča pa bo zaigrala godba KD Godba Cerknica.

16.2.2012 ob 18.00 - Konservatorij za glasbo in balet Ljubljana

Javni nastop mladih glasbenikov bo potekal v počastitev 100. obletnice rojstva skladatelja Bojana Adamiča. Na programu bo 18 Adamičevih skladb iz področja popularne, klasične in filmske glasbe in glasbe za pihalni orkester. Zapeli bodo tudi partizansko pesem Če zapojemo veselo. Sodelovali bodo učenci od 1. do 8. razreda Glasbene šole, kvartet klarinetov in Pihalni orkester Glasbene šole KGBL. Nastop sta pripravila profesorja Jože Kregar in Igor Matkovič.

Projekt ob 100. obletnici rojstva Bojana Adamiča

Družina Bojana Adamiča je skupaj z raznimi institucijami in društvi, ter posamezniki pripravila projekt z naslovom »Leto 2012 v znamenju 100. obletnice rojstva Bojana Adamiča« z namenom, da se v letu 2012 izvedejo simpozij in različni glasbeni in fotografski dogodki, povezani z delom Bojana Adamiča.

Projekt vključuje:

- Opus glasbenega, filmskega in fotografskega ustvarjanja B. Adamiča,
- Razstave notnih edicij, tonskih zapisov in dokumentov ter fotografij pustnih mask B. Adamiča,
- Izdaje novih notnih edicij, zgoščenk in fotografske monografije B. Adamiča.
- Sodelovanje z raznimi institucijami in dogodki, kot so planinska pesem, glasbene šole, osnovne šole...

KONSERVATORIJ ZA GLASBO IN BALET LJUBLJANA

Šolsko leto 2011/2012

JAVNI NASTOP v počastitev 100. obletnice rojstva skladatelja Bojana Adamiča

Četrtek, 16. 2. 2012 ob 18.00

Dvorana slovenskih skladateljev

Popularna glasba

1. Avizo iz Veselega tobogana

Priredba: Jože Kregar, prof.

Kvartet klarinetov:

URŠKA ZUPAN

JAN REBOLJ

STELLA BARICIC

ALJAŽ RENDLA

Tolkala: ADA KREGAR

Mentor: Jože Kregar, prof.

2. Cinca Marinca

Priredba: Jože Kregar, prof.

Klj. flavta: TRISTAN MARK GORŠE, 2. r. GŠ

Razred: Jože Kregar, prof.

Kitara: PATRIK GORŠE, 7. r. GŠ

Razred: Mladen Bucic, prof.

Klav. sprem.: Jože Kregar, prof.

3. Moj zlati sin

Priredba: Jože Kregar, prof.

Klarinet: KAJETAN BOH, 2. r. GŠ

Razred: Jože Kregar, prof.

Klav. sprem.: Jože Kregar, prof.

4. Ljubljana moja

Priredba: Jože Kregar, prof.

Rog: VAL SVENŠEK, 2. r. GŠ

Razred: Robert Prednik, prof.

Klav. sprem.: Božena Hrup, prof.

5. Prelepa si bela Ljubljana

Priredba: Jože Kregar, prof.

Trobenta: NANDE GAŠPARIC, 1. r. GŠ

Razred.: Franc Žugelj, prof.

Spremljevalna skupina:

Klavir: MAKSIM BOGDANOV

Kontrabas: ANDREJ PUŠENJAK

Bobni: VID UŠENICNIK

Mentor: Igor Matkovic, prof.

6. Ko boš prišla na Bled

Priredba: Igor Matkovic, prof.

JAZZ BAND, 2. l. SGŠ

Vokal: DANO LICEN

Alt saksofon: MATIJA MARIJON

Alt saksofon: DAVID MOZETIC

Trobenta: PRIMOŽ ŠTAFANCIC

Klavir: MAKSIM BOGDANOV

Kontrabas: ANDREJ PUŠENJAK

Bobni: VID UŠENICNIK

Mentor: Igor Matkovic, prof.

Klasična glasba

7. Ples iz suite za harmoniko

Harmonika: ŠPELA CRNKO, 4. l. SGŠ

Razred: Mateja Prem Kolar, prof.

8. Zgodbica

Saksofon: TIM MASTEN, 6. r. GŠ
Razred: Jovana Joka, prof.
Klav. sprem.: Jan Sever, prof.

9. Tinkarin rojstni dan

Klarinet: URŠKA ZUPAN, 6. r. GŠ
Razred: Jože Kregar, prof.
Klav. sprem.: Slaven Kulenovic, prof.

10. Igračkanje

Saksofon: VIDA VATOVEC, 6. r. GŠ
Razred: Betka Bizjak Kotnik, prof.
Klav. sprem.: Jan Sever, prof.

11. Po Ribniško

Kvartet klarinetov SGŠ:
BLAŽ ŠPAROVEC
MATIC KUDER
MANCA PODGORNIK
JERNEJ ALBREHT
Mentor: Milan Švagan, prof.

Filmska glasba

12. Pomladno hrepenenje iz filma Vesna
Priredba: Jože Kregar, prof.
Violina: KATARINA RIHTARŠIČ, 6. r. GŠ
Razred: Nina Venier Zalokar, prof.
Harfa: PETRA SKUŠEK, 6. r. GŠ
Razred: Anja Gaberc, prof.

13. Blues hrepenenja iz filma Ples v dežju

Priredba: Jože Kregar, prof.
Saksofon: VIDA KREGAR, 2. r. GŠ
Tolkala: ADA KREGAR, 1. r. GŠ
Violoncelo: EMA KREGAR, k. g.
Flavta: Mija Kregar, k. g.
Klavir: Jože Kregar, prof.
Mentor: Jože Kregar, prof.
Partizanska

14. Če zapojemo veselo

Priredba: Crt Sojar Voglar, prof.
Pojejo ucenci Solfeggia I in II in
Ucenci Nauka o glasbi 5.B in 5.E razreda
Mentor: Marta Sojar Voglar, prof.
Harmonika: KLARA KOS, 8. r. GŠ
Razred: Mateja Prem Kolar, prof.
Glasba za pihalni orkester

15. Rezervistova uspavanka

Priredba za tenorski helikon in klavir
Igor Krivokapic, prof. in Jože Kregar, prof.
Ten. helikon: BRATKO KRIVOKAPIC,
1. r. GŠ
Razred: Igor Krivokapic, prof.
Klav. sprem.: Katalin P. Krivokapic, prof.

16. Gas do daske za dva klarineta
in pihalni orkester
Priredba za klavir: Jože Kregar, prof.
Klarinet: URŠKA ZUPAN
ALJAŽ RENDLA
Razred: Jože Kregar, prof.
Klav. sprem.: Slaven Kulenović, prof.

17. Cikcak za ksilofon in pihalni orkester
Tolkala: MARTIN KLABUS, 4. r. GŠ
Razred: Žiga Brlek, prof.
PIHALNI ORKESTER GŠ KGBL
Dirigent: Jože Kregar, prof.

18. Tra ta ta
PIHALNI ORKESTER GŠ KGBL
Dirigent: Jože Kregar, prof.
Pevci Solfeggia in Nauka o glasbi
iz razredov Marte Sojar Voglar, prof.

Organizatorja nastopa: Jože Kregar, prof. in Igor Matkovic, prof.

Na spletni strani projekta se v slovenskem in angleškem jeziku poleg opisa samega projekta nahaja tudi življenjska pot Bojana Adamiča, njegova glasba, priznanja, fotogalerija...

Projekt vodim in koordiniram Alenka Adamič v sodelovanju z različnimi strokovnjaki.

tekst in foto: Alenka Adamič, koordinator projekta ob 100. obletnici rojstva B. Adamiča
info@bojan-adamic.si
www.bojan-adamic.si

Trdne korenine ljubiteljske kulture

Ob slovenskem kulturnem prazniku je Zveza kulturnih društev občin Makole, Poljčane in Slovenska Bistrica skupaj z bistriškim Zavodom za kulturo pripravila proslavo.

Romihova priznanja in plaketo za dosežke na področju ljubiteljske kulture je prejelo šest dobitnikov.

Piše: **Vida M. Topolovec**

Slavnostni govornik na proslavi je bil Blaž Gregorič, predsednik ZKD, ki se je v svojem nagovoru spomnil svojega učitelja **Štefana Romiha**, legendarnega pomočnika ravnatelja na OŠ Pohorskega odreda v Slovenski Bistrici, s svojo značilno »prešernovsko frizuro«, ki se je obupno trudil, da bi mali nadebudneži dojeli pomen pesmi Otona Župančiča »Vlak« in jo pravilno interpretirali. Poudaril je še, da ima ljubiteljska kultura na Slovenskem in tudi Bistriškem globoke korenine, saj segajo v sredino 19. stoletja in danes težko najdeš na Slovenskem ter na Bistriškem kraj, v katerem ne bi imeli kulturnega društva.

Kritično je razmišljal o »visoki kulturi«, ki jo razumejo, ali pa tudi ne, avtorji in izbranci. To vsekakor ni ljudska kultura. Ljudska je ta, ki razveseljuje ljudi, jim zapolni vsakdan in jih obenem odvrta od krutega globalnega sveta.

Podelili pet priznanj in plaketo Štefana Romiha

Iz leta v leto posamezna kulturna društva in sekcije predlagajo mnoge kandidate, ki se na tem področju še posebej izkažejo, za

Romihova priznanja na področju ljubiteljske kulture. Tisti najbolj zaslužni pa prejmejo še Plaketo Štefana Romiha.

Komisija za priznanja je izmed dvanajstih predlogov izbrala šest, od tega pet dobitnikov priznanja in eno plaketo. Priznanja Štefana Romiha so prejeli: **Marija Cene** (DPD Svoboda Pragersko), **Folklorna skupina Tinje**, v njihovem imenu jo je prejela mentorica **Slavica Gracej**, **Mirka Repnik** (KUD Štefana Romiha Črešnjevce), **Silvo Safran** (KUD Forma Viva Makole) in **Niko Turk** (KD Slomšek Slovenska Bistrica). Plaketo Štefana Romiha z listino za življenjsko delo je prejel **Leopold Perger** (KUD Moški pevski zbor Obrtnik Spodnja Polskava - Slovenska Bistrica.) Vsi nagrajenci so dolgoletni ter vsestranski poustvarjalci na področju ljubiteljske kulture v svojih okoljih.

Glasbena skupina Ge Maj.

● **dejstva** vestnik **novice**

Kljub slabemu vremenu dober obisk

Slabo vreme in zasnežene poti so marsikoga zadržale doma, a obisk slovesne akademije v počastitev slovenskemu kulturnemu prazniku je bil ljub temu dober. Prireditve so se udeležili tudi vsi trije župani: dr. Ivan Žagar in vsi njegovi podžupani, Alojz Gorčenko iz Makol in Stane Kovačič iz Poljčan.

Prejemniki priznanj in plakete (od leve): Niko Turk, Slavica Gracej, Leopold Perger, Marija Cene, Silvo Safran in Mirka Repnik. Vir: Zavod za kulturo Slovenska Bistrica

Zanimiv kulturni program

Z recitalom Ervina Fritza »Vrane« se je predstavila mlada recitatorska skupina PD Anice Černejeve Makole, ki deluje pod mentorskim vodstvom Helene Kolar. Svojevrsen kulturni užitek je bil mini koncert skupine Gemaj.

Slavnostni govornik Blaž Gregorič.

Pred vrati je nova sezona

Sicer pa se v tem času začenja nova »sezona ljubiteljske kulture«. Vsako leto v tem času si namreč na širšem Bistriškem sledijo predstavitve številnih kulturno umetniških skupin - gledaliških, pevskih, folklornih in drugih. Predstavijo se na revijah, ki jih skupaj prireja Zveza kulturnih društev in bistriška izpostava Javnega sklada kulturnih dejavnosti.

Med prvimi bomo lahko prisluhnili pevcem ljudskih pesmi in godcem ljudskih viž. Na letošnji 14. reviji se bo predstavilo kar trideset

Recital Vrane Ervina Fritza – recitatorji PD Anice Černejeve Makole.

skupin, zato bo revija potekala v dveh delih; v petek, 17. februarja, na Pragerskem in v soboto, 18. februarja, na Črešnjevcu.

Zana Perkovskaja prevajalka slovenske literature v ruščino

Prevajalka, ki cuka avtorje za rokav

Sandra Krkoč

Prevajalka **Zana Perkovskaja**, sicer zaposlena na slovenskem veleposlaništvu v Moskvi, našo moderno literaturo, predvsem poezijo, prenaša v ruski jezik. Doslej so se na njeni delovni mizi že znašla dela Toneta Pavčka, Svetlane Makarovič, Nika Grafenauerja, Milana Jesiha, Borisa A. Novaka, Miroslava Košute, Ervina Fritza, Maje Vidmar, Braneta Mozetiča in mnogih drugih, uredila in deloma prevedla pa je tudi obsežno antologijo slovenske poezije, ki je pred kratkim izšla v Moskvi. Priznava, da je pri prevajanju slovenskih avtorjev neprecenljivo predvsem to, da jih povečini lahko pocukaš za rokav in vprašaš, kaj so s svojimi besedami želeli povedati. »Prevajalski cilj je dosežen šele, ko pesem deluje enako v obeh jezikih. Pri slovenskem in ruskem bralcu se morajo ob branju ali poslušanju nekoga dela sprožiti podobni občutki,« še pojasni sogovornica.

Perkovskaja, ki je prejela štipendijo Foruma slovanskih kultur za študijsko bivanje v Ljubljani in trenutno stanuje v rezidenčnem stanovanju **SKD**, je prepričana, da je iz slovenščine v ruščino vredno prevesti vsako delo, ki odraža stanje nekega določenega časa, pa čeprav sama prevajalske projekte izbira precej spontano in se nemudoma, ko v naši literarni skrinji naleti na kaj zanimivega, tudi loti dela. Pri našem jeziku se ji zdi najbolj zanimivo dejstvo, da kljub tako majhnemu številu govorcev premore več narečij in je manj koherenten kot ruščina, ki jo govori okoli 150 milijonov ljudi. Opaža pa tudi, da je slovenščina najbolj razgibana, ko išče izrazje za hribovit svet.

Kako ste pravzaprav pristali v slovenskemu jeziku?

S slovenskim jezikom sem se spoznala pred tridesetimi leti na osrednji moskovski državni univerzi Lomonosov, ki nudi študij slovenščine že štiri desetletja. Čeprav so me jeziki od zmeraj zanimali, je bila takrat slovenščina zame neki povsem nov svet. Izbira tega

študija je bila namreč tako rekoč naključna, a se je kasneje izkazala kot izjemno dobra. Na univerzi smo se sicer učili še nekaterih drugih južnoslovenskih jezikov, zaradi česar sem na začetni ravni marsikdaj med seboj pomešala slovenske, hrvaške ali srbske besede.

Predvidevam, da v Rusiji slovenščine ne govori ravno veliko ljudi, čeprav sta

si jezika do neke mere podobna.

Ko sem sama začela študij slovenščine, je naša skupina štela osem študentov, toda postopoma je število posameznikov, ki so se zanimali za slovenski jezik, naraščalo. Povpraševanje po vašem jeziku se je povečalo predvsem po tem, ko se je Slovenija osamosvojila. Takrat so namreč jugoslovanska predstavništva nadomestila slovenska, pa tudi nekaterim poslovnežem se je zdelo smiselno priučiti se vašega jezika. Priznam pa, da s prevajanjem slovenske literature v ruščino ni mogoče preživeti, temveč je to zame bolj popolnanska obrt.

Glede na to, da ima Rusija izjemno bogato literarno dediščino, koliko se

tamkaj sploh zanimате za literaturo tako majhnega naroda, kot smo Slovenci?

Ko neka založba ponudi prevod slovenskega dela, ta nikoli ni spregledan, ampak je v javnosti vedno opazen neki odziv. Tisti mediji, ki spremljajo literarno dogajanje, so zagotovo poročali denimo o izidu antologije slovenske poezije ter na to temo ponudili tudi komentar. Res je, da naklade prevodov slovenskih del običajno niso visoke, saj povečini znašajo okoli tisoč izvodov, vendar je vaša literatura precej iskana med tamkajšnjimi strokovnjaki. Povpraševanje po slovenskih knjigah torej zagotovo obstaja, je pa težko reči, kolikšno je zanje zanimanje med širšo množico. Resnejše sodelovanje med slovenskimi literati in ruskimi prevajalci je bilo v bistvu zagnano šele pred kratkim, zaradi česar še ni čas za tovrstna ocenjevanja. Sodobna slovenska literatura pravzaprav sploh še ni imela prave priložnosti, da bi se pri nas doobra uveljavila.

Kakšne odzive pa so doživeli literarni večeri nekaterih naših književnikov v Moskvi?

Po mojem mnenju je na tak način prišlo do dobrega stika med obema kulturama, zato so tovrstni obiski zelo koristni in dobrodošli. Denimo Svetlani Makarovič so ljudje prisluhnili z velikim zanimanjem, saj je bil njen nastop izjemno karizmatičen, četudi je brala v jeziku, ki ga večina poslušalcev ni razumela. Prav tako uspešen je bil lanski obisk Borisa Pahorja ob izidu ruskega prevoda njegove knjige *Nekropola*. V Knjižnici za tuje književnosti, kjer je potekala njegova predstavitev, se je namreč nabralo okoli sto ljudi, kar je za

literarne večere v Sloveniji, kolikor vem, kar precejšen obisk.

Koliko pa je ruski knjižni trg odprt za preostalo tujo literaturo?

Vse do perestrojke je bila Rusija na vseh področjih izjemno zaprta država, zato tudi tuja literatura ni prišla zlahka do nas. Četudi je kako delo tu in tam doživelo prevod, je moralo skozi strogo cenzuro. Obstajale pa so tudi posebne ekipe, ki so po hišah preverjale, ali nimaš morda v kakšnem skrivnem kotičku ali shrambi prepovedanih knjig. Na seznamu teh pa so bili tako tuji kot domači avtorji. Denimo, zagovarjanje Solženicina te je že lahko spravilo na sodišče. Čeprav je naš literarni trg sedaj že kar nekaj časa odprt za vse vrste tuje literature, starejše generacije še vedno gojijo mišljenje, da je treba takoj pograbit tuje novitete. Vsak nov prevod tuje literature še vedno doživljamo kot dogodek, morda tudi zato, ker so knjige pri nas izjemno iskani proizvodi. V Moskvi boste z lahkoto našli knjigarno, ki je odprta do enih zjutraj, nič nenavadnega pa ni tudi, če ljudje kar na licu mesta berejo knjigo, ne da bi jo kupili.

Bi po vašem mnenju v času pred perestrojko oblast prepovedala tudi katerega izmed sodobnih slovenskih avtorjev?

To težko rečem. Zanimivo pa je bilo vsekakor to, da smo na univerzi imeli nekaj slovenskih prevodov ruskih del, ki so bila prepovedana. Tako sem nekatero ruske avtorje, ki jih nisem mogla brati v maternem jeziku, spoznala šele prek slovenskih prevodov.

Torej je bila slovenščina za vas neke vrste »tajni« jezik?

Zame je bil to predvsem jezik, ki mi je omogočal komunikacijo s svetom.

Povrniva se še nekoliko k vašemu prevajalskemu delu. Eden naših najboljših prevajalcev iz ruščine, Borut Kraševc, meni, da so rusko-slovenski slovarji že precej zastareli in si zato raje pomaga z rusko-ruskimi slovarji. Kako pa je s slovensko-ruskimi slovarji, so ti kaj bolj uporabni?

Tudi sama se raje zatečem k Slovarju slovenskega knjižnega jezika, ker ga občudujem kot izjemno obsežno in natančno izdelano pomagalo. Priznati pa moram, da slovarje sedaj uporabljam precej redko, vendar me določeni avtorji še vedno ponovno prisilijo, da stopim h knjižni polici. Med temi bi navedla Rudija Šeliga, ki precej izstopa po

bogastvu besednega zaklada. V njegovih delih skoraj vsak stavek vsebuje kakšno besedo, kot je denimo sočivje, ki jo moram preveriti v slovarju. Sicer pa je slovar v začetni fazi učenja nekega tujega jezika lahko izjemno zanimivo in koristno branje, saj omogoča, da si ustvarjaš nekakšno besedno skladišče.

Imate morda že kakšne prevajalske načrte za prihodnost?

Po tem, ko sem prevedla dramo *Kassandra* Borisa A. Novaka, me je po-

tegnilo v to literarno zvrst. Ta tekst ima namreč zelo močno sporočilo na temo ljubezni in humanizma, saj bralca prepriča, da ljubezen lahko vzcveti tudi v hudih časih ter med pripadniki nasprotujočih si strani. Prav to delo, ki ga krasijo tudi mojstrski dialogi, mi je vzbudilo željo, da bi prevedla še nekatera druga dramska besedila iz slovenskega prostora. Najprej se bom po vsej verjetnosti lotila tekstov Dušana Jovanovića in Vinka Möderndorferja, zanimiva pa so tudi nekatera dela Saše

Pavček, s katero sva v času tega gostovanja večkrat nastopali skupaj. Upam pa, da se bo kakšno izmed teh dramskih besedil kasneje preselilo tudi na oder katerega izmed ruskih gledališč. Je pa ravno zaradi te možnosti pri prevajanju dramatike treba biti veliko previdnejši kot pri prevajanju proze. Če je z odra izrečeno nekaj napačnega, je to enako, kot če glasbenik zaigra nepravi ton.

“Res je, da naklade prevodov slovenskih del v Rusiji običajno niso visoke, saj povečini znašajo okoli tisoč izvodov, vendar je vaša literatura precej iskana med tamkajšnjimi strokovnjaki.”

»Na univerzi smo imeli nekaj slovenskih prevodov ruskih del, ki so bila prepovedana. Tako sem nekatere ruske avtorje, ki jih nisem mogla brati v maternem jeziku, spoznala šele prek slovenskih prevodov,« o tem, kako je znanje slovenščine v Rusiji pred perestrojko prišlo še kako prav, razlaga prevajalka Žana Perkovskaja.

pogovor Žana Perkovskaja prevajalka slovenske literature v ruščino

Prevajalka, ki cuka avtorje za rokav

Pop/Kultura - torek, 14.02.2012

Tekst: Sandra Krkoč

Všeč mi je

+1 0

Prevajalka Žana Perkovskaja, sicer zaposlena na slovenskem veleposlaništvu v Moskvi, našo moderno literaturo, predvsem poezijo, prenaša v ruski jezik. Doslej so se na njeni delovni mizi že znašla dela Toneta Pavčka, Svetlane Makarovič, Nika Grafenauerja, Milana Jesiha, Borisa A. Novaka, Miroslava Košute, Ervina Fritza, Maje Vidmar, Braneta Mozetiča in mnogih drugih, uredila in deloma prevedla pa je tudi obsežno antologijo slovenske poezije, ki je pred kratkim izšla v Moskvi.

"Na univerzi smo imeli nekaj slovenskih prevodov ruskih del, ki so bila prepovedana. Tako sem nekatere ruske avtorje, ki jih nisem mogla brati v maternem jeziku, spoznala šele prek slovenskih prevodov," o tem, kako je znanje slovenščine v Rusiji pred perestrojko prišlo še kako prav, razlaga prevajalka Žana Perkovskaja. (Foto: Tomaž Zajelšnik)

Natisni

Pošlji

Povečaj pisavo

Top iz rubrike

Zadnje objavljeno

V CD drevi razglasitev
nagrajencev natečaja
Fotografija leta 2012

Goduje sv. Valentin, ki ima
ključe od korenin

Spletni portret: Adele,
pevka, ki ji je Lagerfeld
rekel, da je debela

Več novic iz rubrike »

Priznava, da je pri prevajanju slovenskih avtorjev neprecenljivo predvsem to, da jih povečini lahko pocukaš za rokav in vprašaš, kaj so s svojimi besedami želeli povedati. "Prevajalski cilj je dosežen šele, ko pesem deluje enako v obeh jezikih. Pri slovenskem in ruskem bralcu se morajo ob branju ali poslušanju nekega dela sprožiti podobni občutki," še pojasni sogovornica.

Perkovskaja, ki je prejela štipendijo Foruma slovanskih kultur za študijsko bivanje v Ljubljani in trenutno stanuje v rezidenčnem stanovanju JSKD, je prepričana, da je iz slovenščine v ruščino vredno prevesti vsako delo, ki odraža stanje nekega določenega časa, pa čeprav sama prevajalske projekte izbira precej spontano in se nemudoma, ko v naši literarni skrinji naleti na kaj zanimivega, tudi loti dela. Pri našem jeziku se ji zdi najbolj zanimivo dejstvo, da kljub tako majhnemu številu govorcev premore več narečij in je manj koherenten kot ruščina, ki jo govori okoli 150 milijonov ljudi. Opaža pa tudi, da je slovenščina najbolj razgibana, ko išče izrazje za hribovit svet.

Kako ste pravzaprav pristali v slovenskemu jeziku?

Kazalo

S slovenskim jezikom sem se spoznala pred tridesetimi leti na osrednji moskovski državni univerzi Lomonosov, ki nudi študij slovenščine že štiri desetletja. Čeprav so me jeziki od zmeraj zanimali, je bila takrat slovenščina zame neki povsem nov svet. Izbira tega študija je bila namreč tako rekoč naključna, a se je kasneje izkazala kot izjemno dobra. Na univerzi smo se sicer učili še nekaterih drugih južnoslovanskih jezikov, zaradi česar sem na začetni ravni marsikdaj med seboj pomešala slovenske, hrvaške ali srbske besede.

Predvidevam, da v Rusiji slovenščine ne govori ravno veliko ljudi, čeprav sta si jezika do neke mere podobna.

Ko sem sama začela študij slovenščine, je naša skupina štela osem študentov, toda postopoma je število posameznikov, ki so se zanimali za slovenski jezik, naraščalo. Povpraševanje po vašem jeziku se je povečalo predvsem po tem, ko se je Slovenija osamosvojila. Takrat so namreč jugoslovanska predstavništva nadomestila slovenska, pa tudi nekaterim poslovnežem se je zdelo smiselno priučiti se vašega jezika. Priznam pa, da s prevajanjem slovenske literature v ruščino ni mogoče preživeti, temveč je to zame bolj popoldanska obrt.

Glede na to, da ima Rusija izjemno bogato literarno dediščino, koliko se tamkaj sploh zanimate za literaturo tako majhnega naroda, kot smo Slovenci?

Ko neka založba ponudi prevod slovenskega dela, ta nikoli ni spregledan, ampak je v javnosti vedno opazen neki odziv. Tisti mediji, ki spremljajo literarno dogajanje, so zagotovo poročali denimo o izidu antologije slovenske poezije ter na to temo ponudili tudi komentar. Res je, da naklade prevodov slovenskih del običajno niso visoke, saj povečini znašajo okoli tisoč izvodov, vendar je vaša literatura precej iskana med tamkajšnjimi strokovnjaki. Povpraševanje po slovenskih knjigah torej zagotovo obstaja, je pa težko reči, kolikšno je zanje zanimanje med širšo množico. Resnejše sodelovanje med slovenskimi literati in ruskimi prevajalci je bilo v bistvu zagnano šele pred kratkim, zaradi česar še ni čas za tovrstna ocenjevanja. Sodobna slovenska literatura pravzaprav sploh še ni imela prave priložnosti, da bi se pri nas dodobra uveljavila.

Kakšne odzive pa so doživeli literarni večeri nekaterih naših književnikov v Moskvi?

Po mojem mnenju je na tak način prišlo do dobrega stika med obema kulturama, zato so tovrstni obiski zelo koristni in dobrodošli. Denimo Svetlani Makarovič so ljudje prisluhnili z velikim zanimanjem, saj je bil njen nastop izjemno karizmatičen, četudi je brala v jeziku, ki ga večina poslušalcev ni razumela. Prav tako uspešen je bil lanski obisk Borisa Pahorja ob izidu ruskega prevoda njegove knjige *Nekropola*. V Knjižnici za tuje književnosti, kjer je potekala njegova predstavitev, se je namreč nabralo okoli sto ljudi, kar je za literarne večere v Sloveniji, kolikor vem, kar precejšen obisk.

Koliko pa je ruski knjižni trg odprt za preostalo tujo literaturo?

Vse do perestrojke je bila Rusija na vseh področjih izjemno zaprta država, zato tudi tuja literatura ni prišla zlahka do nas. Četudi je kako delo tu in tam doživelo prevod, je moralo skozi strogo cenzuro. Obstajale pa so tudi posebne ekipe, ki so po hišah preverjale, ali nimaš morda v kakšnem skrivnem kotičku ali shrambi prepovedanih knjig. Na seznamu teh pa so bili tako tuji kot domači avtorji. Denimo, zagovarjanje Solženicina te je že lahko spravilo na sodišče. Čeprav je naš literarni trg sedaj že kar nekaj časa odprt za vse vrste tuje literature, starejše generacije še vedno gojijo mišljenje, da je treba takoj pograbit tuje novitete. Vsak nov prevod tuje literature še vedno doživljamo kot dogodek, morda tudi zato, ker so knjige pri nas izjemno iskani proizvodi. V Moskvi boste z lahkoto našli knjigarno, ki je odprta do enih zjutraj, nič nenavadnega pa ni tudi, če ljudje kar na licu mesta berejo knjigo, ne da bi jo kupili.

Bi po vašem mnenju v času pred perestrojko oblast prepovedala tudi katerega izmed sodobnih slovenskih avtorjev? Kazalo

To težko rečem. Zanimivo pa je bilo vsekakor to, da smo na univerzi imeli nekaj slovenskih prevodov ruskih del, ki so bila prepovedana. Tako sem nekatere ruske avtorje, ki jih nisem mogla brati v maternem jeziku, spoznala šele prek slovenskih prevodov.

Torej je bila slovenščina za vas neke vrste "tajni" jezik?

Zame je bil to predvsem jezik, ki mi je omogočal komunikacijo s svetom.

Povrniva se še nekoliko k vašemu prevajalskemu delu. Eden naših najboljših prevajalcev iz ruščine, Borut Kraševac, meni, da so rusko-slovenski slovarji že precej zastareli in si zato raje pomaga z rusko-ruskimi slovarji. Kako pa je s slovensko-ruskimi slovarji, so ti kaj bolj uporabni?

Tudi sama se raje zatečem k Slovarju slovenskega knjižnega jezika, ker ga občudujem kot izjemno obsežno in natančno izdelano pomagalo. Priznati pa moram, da slovarje sedaj uporabljam precej redko, vendar me določeni avtorji še vedno ponovno prisilijo, da stopim h knjižni polici. Med temi bi navedla Rudija Šeliga, ki precej izstopa po bogastvu besednega zaklada. V njegovih delih skoraj vsak stavek vsebuje kakšno besedo, kot je denimo sočivje, ki jo moram preveriti v slovarju. Sicer pa je slovar v začetni fazi učenja nekega tujega jezika lahko izjemno zanimivo in koristno branje, saj omogoča, da si ustvarjaš nekakšno besedno skladišče.

Imate morda že kakšne prevajalske načrte za prihodnost?

Po tem, ko sem prevedla dramo *Kasandra* Borisa A. Novaka, me je potegnilo v to literarno zvrst. Ta tekst ima namreč zelo močno sporočilo na temo ljubezni in humanizma, saj bralca prepriča, da ljubezen lahko vzcveti tudi v hudih časih ter med pripadniki nasprotujočih si strani. Prav to delo, ki ga krasijo tudi mojstrski dialogi, mi je vzbudilo željo, da bi prevedla še nekatera druga dramska besedila iz slovenskega prostora. Najprej se bom po vsej verjetnosti lotila tekstov Dušana Jovanovića in Vinka Möderndorferja, zanimiva pa so tudi nekatera dela Saše Pavček, s katero sva v času tega gostovanja večkrat nastopali skupaj. Upam pa, da se bo kakšno izmed teh dramskih besedil kasneje preselilo tudi na oder katerega izmed ruskih gledališč. Je pa ravno zaradi te možnosti pri prevajanju dramatike treba biti veliko previdnejši kot pri prevajanju proze. Če je z odra izrečeno nekaj napačnega, je to enako, kot če glasbenik zaigra nepravi ton.

Srečanje otroških folklornih skupin

V večnamenski dvorani v Vuhredu bo danes, v torek, od 17. ure dalje območno srečanje otroških folklornih skupin. Predstavile se bodo otroška folklorna skupina vrtca Vuhred, otroška folklorna skupina šole in vrtca Vuhred, otroška folklorna skupina KUD Staneta Severja Ribnica na Pohorju in otroška folklorna skupina OŠ Radlje ob Dravi. V goste bo prišla odrasla folklorna skupina KUD Lije Kovač Vuhred. Strokovna spremljevalka srečanja bo mag. **Metka Knific**. Srečanje organizira **JSKD**, območna izpostava Radlje ob Dravi. **(ačk)**

Prekmurski obraz

Njeni rdeči maki

Elizabeta Tibaut, dobitnica županovega priznanja za dosežke v kulturi v občini Lendava

SILVA EÖRY

"To je zame velika čast in priznanje za moj trud in delo na področju ljubiteljske kulture. To delo nikoli ni plačano, zanj sem v vseh teh letih žrtvovala veliko časa, toda vsega ne moreš gledati skozi denar. Sicer pa to ni samo moje priznanje, namenjeno je vsem Hotižanom, tako tistim, ki so se vključili v naše skupine, kot onim, ki so prišli samo pomagat pri določenih zadevah," pravi Elizabeta Tibaut, upokojena učiteljica s Hotize, letošnja dobitnica županovega priznanja za dosežke v kulturi v občini Lendava. Sogovornica, ki je bila od leta 1994 do 2010 predsednica Kulturnega društva (KD) Hotiza, se spominja, kako so sredi devetdesetih let prejšnjega stoletja poskrbeli, da se je v vasi spet začelo organizirano plesati in peti.

"Na Hotizi je kultura vedno živela. Bili so ljudje, kot recimo pokojni gospod Lackovič, ki so poskrbeli za vesele večere, predvsem za vaško petje in kakšne igre. Ob slovenski osamosvojitvi je bilo nekaj zatišja, kultura je malce zamrla, ljudje pa so začutili potrebo in željo, da nekaj naredimo," razlaga Tibautova in pojasnjuje, da jih je ob ponovni obuditvi kulturnega društva čakalo veliko dela tudi pri ureditvi dvorane v združenem domu, ki je bila "prava razvalina", potem pa se je začelo zbiranje članov in ustanavljanje skupin. "V meni je vedno tlela želja po folklorni skupini, saj so bili na Hotizi vedno odlični pevci in plesalci. In to nam je uspelo. V začetku smo imeli kar enajst parov." Poleg odrasle sta začeli delovati tudi mladinska in otroška skupina. Pri nabavi noš sta jim na pomoč priskočili domača krajevna skupnost in občina Lendava, pa tudi sami so pripravljali različne akcije, s katerimi so polnili društveno blagajno: "Udeleževali smo se Lendavske trgatve, kjer smo prodajali prekmursko gibanico in ribe. Ker se je v vsaki od okoliških vasi že kaj dogajalo, smo staknili glave in sklenili, da zato, ker smo doma ob Muri in imamo dosti ribičev, sami pripravimo Hotiško ribiško noč." In

ta je z leti prerasla v dneve, na katerih ponujajo okusno pripravljene ribe "na hotiški način, ki ga ne izdamo in ostaja recept za njihovo pripravo naša skrivnost. Zdaj nas že širše okolje pozna po tej prireditvi, ki ni navadna vaška veselica, ampak gre predvsem za druženje ljudi, prepleteno s kulturnimi dejavnostmi. Pred nekaj leti smo v tem obdobju, torej tretji teden v juliju, ribiške dneve obogatili še z likovno kolonijo."

Elizabeta Tibaut obžaluje, da je folklorna dejavnost v njihovem društvu malce zamrla: "Ker je bila večina plesalcev tudi nogometašev, so jih začele pestiti poškodbe, tako da se je folklorna skupina zdaj preoblikovala v etnoskupino, ki poje, kakšen par pa med nastopi tudi zapleše. Poleg harmonike uporabljajo predvsem doma izdelane inštrumente." Pod okriljem KD Hotiza trenutno delujeta še skupina ljudskih pevcev in mladinska pevska skupina. "Moja želja in upanje sta, da bi folklorno skupino spet oživili, saj oblačila in pogoje za to imamo," pravi sogovornica, ki je vrsto let vodila Zvezo kulturnih društev Lendava, predsedovala pa je tudi svetu Javnega sklada za kulturne dejavnosti Lendava, katerega članica je še danes.

Od leta 1999, ko se je upokojila, ima več časa, da se posveča hobijem. "Meni nikoli ni dolgčas. Ročna dela so me vedno zanimala, zato sem se včlanila v Društvo upokojencev Lendava, kjer so pripadnice madžarske naro-

Elizabeta Tibaut (Silva Eöry)

dnosti ena a pri ročnih delih. Prijetno se počutim med njimi in veliko sem se naučila od njih," poudari sogovornica in omeni še svojo drugo veliko ljubez, slikarstvo, ki jo zanima že od otroških let. Spomni se, da je na učiteljsku profesoricu likovne vzgoje ob pogledu na njeno likovno stvaritev rekla: "To je pa tako zelena solata." Ker jo je vedno zanimalo slikanje na platno z oljnimi barvami, se je po upokojitvi vključila v soboško društvo upokojencev, v okviru katerega deluje likovna sekcija Mozaik: "Začela sem hoditi na izobraževanja in delavnice, tudi na likovne kolonije. Veliko je razstav, medsebojnega druženja, kjer eden drugemu marsikaj povemo. To je res pravi balzam za dušo." In kaj najraje slika? "Naravo, rože, tihožitja," odvrne in pojasni, da je njena slika rdečih makov, ki jo je kot udeleženka likovne kolonije v Črenšovcih podarila organizatorjem, na dobrodelni dražbi Lions kluba v Lendavi dosegla najvišjo ceno. "Meni je lepše, da je na ta način dobila denar šola, ne pa jaz. To mi je res v veliko zadovoljstvo," ob koncu izpostavi Elizabeta Tibaut.

Oseba, ki zna prisluhniti, pomagati ...

Janja Magdič, vodja območne izpostave Javnega sklada RS za kulturne dejavnosti v Lendavi: "Elizabeta je pozitivna oseba, ki gleda na življenje z velikim optimizmom. Zna prisluhniti, pomagati, svetovati in vedno sodelovati, pa naj bo to pri kulturi, likovnikih ali prostovoljcih. Z njo je lepo sodelovati, ker daje veliko dobrih in izvedljivih idej. Menim, da je nagrada prišla v prave roke in ji bo dala nov zagon za njeno ustvarjalno delo."

Dragica Žižek, vodja mladinske pevske skupine v KD Hotiza: "Kultura je ogledalo ljudi in temeljno spoznanje dobrega, kar smo skozi leta lahko opazili tudi pri Elizabeti Tibaut. Iz nje sta vedno žareli povezanost in pripravljenost za sodelovanje z vsemi društvi. Ponosni smo, da ni gojila kulture samo za preteklost ali sedanost, ampak tudi za prihodnost mladih rodov. Vedno je dvigovala duh kulture med ljudmi, za kar na žalost v tem norem tempu življenja velikokrat zmanjka časa."